

Оберігаю

Влада Втома

Сон-трава, суспільство – темне,
Наче густий ліс.
Ти в безпеці, не турбуйся,
Вітер ще не зніс.
Довго думаю про наше
Спільне забуття.
Коло наукових знань
Зробили відкриття:
Ти і я – машина часу,
Біжимо додому,
Щоб не впасти в море смутків
З трампліну одному.
Я можу бути всім:
Я танкіст, а не людина,
Я антагоніст в твоїх світлинах,
Я помічник в лиху годину,
Я піаніст, а ти єдина
Правда, що кохана,
Правда, що погана,
Правда, що омана,
Правда забуття,
Південно – західний артикул
Туману небуття.